

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον

ΟΣΙΟΣ ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ ΤΩΝ ΣΠΗΛΑΙΩΝ ΤΟΥ ΚΙΕΒΟΥ

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ὑπῆρχε, ὑπάρχει καὶ θὰ ὑπάρχει. Παρακάλεσέ Το νὰ ἐπιφοιτήσῃ πάνω σου, γιὰ νὰ βρίσκεσαι πάντοτε ἐντός τῆς Χάριτός Του.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον εἶναι ζωὴ ὅλων τῶν ὄντων, Πνεῦμα ζωοποιόν. Παρακάλεσέ Το νὰ ζωοποιήσῃ τὴν ψυχὴ σου γιὰ τὴν αἰώνια ζωὴ.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον εἶναι πῦρ. Παρακάλεσέ Το νὰ ἀποτεφρώσῃ ὅλο τὸ κακὸ ἐντός σου καὶ νὰ ἀνάψει μέσα σου τὸν λύχνο τῆς καρδιάς σου γιὰ πάντα, ὥστε νὰ μὴ τὴν καταλάβῃ κανένα σκότος.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον εἶναι φῶς. Παρακάλεσέ Το νὰ σὲ φωτίσῃ, γιὰ

νὰ λάμπεις ὡς ἀστὴρ στὸ πνευματικὸ στερέωμα τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον εἶναι θεός. Παρακάλεσέ Το νὰ σὲ ἀγιάσει καὶ νὰ σὲ καταστήσει μέτοχον Αὐτοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον εἶναι τὸ πᾶν. Παρακάλεσέ Το ὡς «θησαυρὸ τῶν ἀγαθῶν» νὰ ἐκχυθεῖ στὴν καρδιά σου καὶ νὰ τὴν πληρώσει μὲ τὴν ἀτελεύτητη χαρά, γιὰ νὰ εἶσαι πλούσιος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον εἶναι Πνεῦμα ἀθάνατον. Παρακάλεσέ Το νὰ γίνεις καὶ σὺ πνεῦμα, διότι εἶναι ἀδύνατον στὴν σὰρκα καὶ τὸ αἷμα νὰ κληρονομήσουν τὴν αἰώνιο ζωὴ. Πρέπει καὶ αὐτὰ μὲ θαυμαστὸ τρόπο ἀπὸ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ζωὴ νὰ γίνουν πνευματικά. Λέγε στὴν καρδιά σου: «Καρδιά μου, τί κάνεις ἐδῶ στὴν γῆ; Γιατί βασανίζεσαι καὶ δὲν θέλεις νὰ ὑψωθεῖς πάνω ἀπὸ τὴν σκόνη; Γιατί λυπᾶσαι γιὰ τὶς γήινες δυσκολίες καὶ ἀτυχίες; Διότι ἐδῶ στὴν γῆ τίποτε δὲν ὁμοιάζει μὲ τὸν οὐρανὸ καὶ τὴν δικαιοσύνη Του, ἐνῶ ἐσύ πρέπει νὰ ἀνήκεις στὸν οὐρανό».

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον σὲ καλεῖ στὸν οὐρανό. Ὡ, γρηγόρησον, γρηγόρησον, γιὰ νὰ ἀνταποκριθεῖς στὴν κλήση Του!

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον εἶναι Παράκλητος. Πρόσελθε νοερῶς καὶ ἐπίπεσε ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ κλάψε ἔμπροσθέν Του. Ἀνάγγειλέ Του τὶς θλίψεις σου καὶ τὶς λυπές σου. Παρακάλεσέ Τον καὶ μὴ ντραπεῖς γιὰ τὶς ἀδυναμίες σου, διότι Αὐτὸς εἶναι Πατέρας σου καὶ δὲν θὰ σὲ αἰσχυνηθεῖ οὔτε θὰ σὲ ἀποστραφεῖ. Ἀντιθέτως, Αὐτὸς εἶναι ἀγαθός (Ματθ. ιθ', 17). Αὐτὸς ὅλα θὰ τὰ κατανοήσει, θὰ σὲ παρηγορήσει μὲ θεϊκὴ παρηγοριὰ ἀπεριόριστη καὶ ἀνεξάντλητη καὶ θὰ ἐξαλείψει κάθε δάκρυ ἀπὸ τὰ μάτια σου (Ἄποκ. ζ', 17).

Βλέπε τὸν ἐπίγειο Ναὸ πῶς εἶναι διακοσμημένος μὲ πολλὰ ἄνθη καὶ ἐνθυμοῦ ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔχει τὴν δύναμι νὰ σὲ πλημμυρίσει μὲ εὐωδία ζωῆς, ἡ ὁποία δὲν θὰ μαραθεῖ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡ Πνεῦμα Ἅγιον, δῶσε νὰ σὲ διακονοῦμε ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ,

καὶ «ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν». Δὲν νοσταλγεῖ τόσο ἡ ἔρημος
γιὰ τὶς σταγόνες τῆς βροχῆς, ὅσο νοσταλγεῖ ἡ καρδιὰ μας
περιμένοντας τὸν ἐρχομὸ Σου. Ἐλθέ πρὸς ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ
χαρὰ ἡμῶν, τὸ πᾶν ἡμῶν.

Σὺ εἶσαι ὁ Αἰώνιος Θεὸς καὶ ἐν τῇ ἀγάπῃ Σου θὰ παραμείνουμε
εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι ἕνα ὄνειρο καὶ ἕνα
ποτάμι ποὺ ρέει δίπλα μας.

Πηγή κειμένου : imaik.gr